

- tajemný pramen Vltavy

ve **středověku** se u něj **těžilo stříbro**
a za **války** zde **nacisté** **budovali tajné podzemí**

Pramen Teplé Vltavy v době před druhou světovou válkou

Studánka u obce **Kvilda** na Šumavě je jedním z nejnavštěvovanějších míst v republice, a to i navzdory faktu, že zdejší pramen je vlastně falešný. Nikdo totiž neví, kde Vltava vlastně pramení. A záhad, které obklopují pramen nejdelší a nejvodnatější české řeky, je víc.

Bod označovaný na mapách jako pramen Vltavy není skutečným prameništěm, ani místem, kde vyvěrá.

Uměle vytvořená kamenná studánka, jak ji známe dnes, vznikla v roce 1922 péčí **Klubu československých turistů**, a to svedením vody podzemním potrubím.

Symbolický pramen Vltavy

Stejně jako v případě Labe dosud nebyl nalezen jeden “pravý” pramen Vltavy.

Vltava se částečně rodí

z několika menších pramínků na jihovýchodním svahu Černé hory

v nadmořské výšce 1172 metry

a zčásti vzniká odvodněním protáhlého rašeliniště na západních úbočích hor **Stráž, Holý vrch a Holubí skála.**

Skutečné prameniště by se pak mělo nacházet uvnitř jedné ze **středověkých štol**, kterými je prý Černá hora protkána.

Dokládá to mimo jiné velké množství stříbra, které voda z pramene obsahuje.

Možná proto se o této vodě říká, že je léčivá.

Kdo se z ní napije, do roka zplodí dítě,

Voda prý má zásadní vliv na potenci.

Krví znesvěcený pramen

Vodní prameny a studánky bývaly odjakživa posvátnými místy.

Jak Keltové, kteří předhůří Šumavy v polovině prvního tisíciletí před Kristem obývali, tak i Slované je chovali ve velké úctě.

V Čechách se podle Kosmy konaly oběti studánkám ještě v 11. století, než tyto kultury natrvalo zakázala církev.

V letech 1922 - 1923 byla u pramene vybudována chata Klubu československých turistů. V roce 1942 byla přestavěna na zajatecký pracovní tábor Prameny Vltavy.

Prameniště Vltavy však ve 20. století zasáhly neblahé události.

Bylo to dáno jeho polohou u hranic s Německem.

Po Mnichovu v roce 1938 byla Šumava připojena k německé říši a s ní i pramen nejkrásnější české řeky.

Do německé správy přešla také turistická chata,
kterou v roce 1922 nechal
Klub československých turistů postavit těsně u pramene Vltavy.

Za 2. světové války v roce 1942 ji nacisté přebudovali
na **zajatecký pracovní tábor**,
kde věznili převážně **důstojníky Rudé armády**.

*“Původně vyzděná jímka (pramen Vltavy),
která jest v blízkosti chaty,
je od Němců demolovaná a okolí zpustošeno.*

V těsné blízkosti pramene Vltavy bylo popraviště ruských vězňů

(nápis na stromě, který jest opatřen křížem, praví, že na tomto místě byli vězňové věšeni),”

stojí psáno v archivním dokumentu z roku 1946

Kam zmizeli zajatci ?

Že se v táboře přímo popravovalo, není však nikde doloženo.

Není také známo, kam mrtvé pochovávali.

V Kvildě jsou **dva hroby zajatců**, kteří zemřeli kulkou.

Po ostatních se slehla zem.

Řadu let po válce pořízené záznamy vzpomínek původních německých obyvatel Kvildy (ne všichni byli odsunuti) obsahují mimo jiné také popis události, kdy zajatí Rusové v noci vytvořili u ostnatého plotu jakousi pyramidu z těl, po které další přelézali a prchali do lesů.

Ti, co zůstali, byli německými vojáky velmi týráni

a uprchlíci byli během dalšího dne dohledáni psi,

kterí některé běžence doslova roztrhali na kusy.

Jiní utečenci byli střelbou zahnáni do rašeliniště a tam se utopili.

Trosky chaty v roce 1960.

Od 20. dubna až do 4. května 1945 sváděla americká armáda tuhé boje o hřebeny Šumavy

a přístupové cesty do Čech s týlovými jednotkami německé armády

– skupiny Böhmen - Süd.

Když se 30. dubna prostrílel výzvědný **oddíl americké divize generála Barnetta** k pramenům Vltavy,

nalezl tam údajně **70 zubožených ruských zajatců**,

jimž byla poskytnuta péče v americkém vojenském lazaretu.

Byli zachráněni,

ovšem o jejich dalším osudu se nic bližšího neví.

Pomník vězněných rudoarmějců u Pramene Vltavy nedaleko Kvildy:

Přísně tajné

Podle nejmenovaného příslušníka americké zpravodajské služby (československého občana) toho zajatci příliš věděli, aby se mohli dožít konce války.

V dopise zasláném v roce 1965 redakci Vojenského zápisníku tento muž uvádí, že zajatecký tábor patřil pod kompetenci **WAFFEN SS** a jeho existence byla přísně tajena.

Vznikl v rámci budování BÖHMERWALD-FESTUNG (Pevnost Šumava) a byli tam soustředěni sovětští důstojníci, specialisté ženijních vojsk, převážně stavaři a důlní inženýři.

Od podzimu 1944 budovali v prostoru Stolové hory za součinnosti zajatců z Borových Lad **podzemní štoly**.

K čemu byly určeny, ale zůstává tajemstvím.

Spekuluje se, že měly sloužit jako velitelské stanoviště nebo úkryty.

Objevily se i domněnky,

že v útrobách hory je ukryt **nacistický archiv** s tajnými materiály a cennostmi či dokonce část Jantarové komnaty.

O jejich objevení se pokoušelo pár hledačů pokladů, leč bezúspěšně.

Místo nacistů tu řádí kůrovec

Temnou minulost u vltavského pramene dnes již nic nepřipomíná. Chata byla zbourána v roce 1953 a koncem 90. let byl zlikvidován i **pomník vězněným rudoarmějcům**. Studánka, která se v letech 1949–1989 nacházela v ostře střeženém pohraničním pásmu, je dnes volně přístupná veřejnosti a zdobí ji socha od řezbáře **Davida Fialy**. Před osmi lety si však v okolních smrkových lesích zařadil kůrovec a prameniště Vltavy proměnil v měsíční krajinu.

Příslušníci Pohraniční stráže
z pramene Vltavy napájejí koně:

Socha od řezbáře Davida Fialy.